

REDACTIA

nr. 8, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

in An Austro-Ungaria

un an fl. 10; pe 1/2,

fl. 6; pe 1/4 de an

2.50 pe 1 luna fl.

in Romania si Strasburg

pe an fl. 2.—

pe an 40 franci.

inscripțiile nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 fr. germană: prima dată

7 cr.; a doua oară 6 cr.;

a treia oară 4 cr. și timbru

de 30 cr. de fiecare publica-

țiune.

Atât abonamentele cât și

inserțiunile sunt a se plăti

înainte în Arad.

Scrierile nefrancate nu

se returnează.

TRIBUNA POPORULUI

Quadrialism!

(*) Eată o temă, care de vreo câteva zile încoace se debate în coloanele celui mai citit ziar maghiar: „Budapesti Hirlap“. Adevărat, că tocmai dată numitul ziar spune, că articolul i-s'a trimis din afară; delă un bărbat politic de seamă însă. Imprimăria că ziarul maghiar publică articolul în fruntea sa (nrul dela 22 decembrie) și tocmai când dualismul este în plină criză, îi dă importanță și mult decât unei simple discuțiuni academice.

De aceea ne vom opri asupra acestor dezvoltări ale distinsului bărbat politic maghiar.

După-ce aminteste de broșura lui Láng Lajos, singurul care a înfruntat să infățișeze opiniei publice maghiare pe Cehi într-o lumină mai favorabilă, zicând că pentru existența statului ungar și a tranșacției dela 1867 nu este inomis de lipsă a se susține eghemonia germană, — autorul articolului polemizează cu Kovács Albert. Spune că îndată ce printr-o nouă formă de constituție s'ar face dreptate tuturor popoarelor, în Austria germanii n'ar gravita spre Germania și desigur nici Cehii n'au gând serios să se desface de Austria și toată țara să se înverșunată de acum e numai în cauza că nu s'a găsit forma de stat, care să împacă toate neamurile.

Această formă ar fi quadrialismul. Boemiei și Galiției să 'i se recunoască dreptul de a fi regate, ear' celelalte provincii să rămână, ca și astăzi, provincii cari să alcătuească imperiul austriac. M. Sa Monarhul să fie deci Impărat al Austriei, rege apostolic al Ungariei, rege constituțional al Boemiei și Galiției.

„Adevărat, că în acest caz domnitorul ar trebui să-și împartă grija în patru părți, și cum azi este în două părți. Desigur, ar fi o poziție comodă, dar' de ce să fie posibilă? Dacă dinastia Habsburg ar stat de bine să-și câștige Tronul a trei state independente, ear' mai târziu să mai cuprindă și din al patrulea stat, ca astfel să-și mărească teritoriul, și până în ziua de azi să-și păstreze aceste țări, atunci trebuie să voiască și aceea, ca domnitorul să fie împărțit în trei ori patru, dacă statele acestea vor să formeze un singur stat. Pentru că nu popoarele sunt pentru domnitori, ci domnitorii pentru popoare. E obișnuit să se zică că domnitorii sunt părinții popoarelor. Ei, dacă un părinte poate să se îngrijească de doi copii, de ce n'ar putea să se îngrijească de patru“.

Astfel raționează scriitorul maghiar.

Va să zică, aceleași idei căror am dat și noi expresie în numărul de la 24... unde ziceam, ca concluzie „Dreptul autonom va trebui deci interpretat și aplicat în spirit mai larg; ideile urilor naționale va trebui să li se baze un teren mai întins“.

Pentru-că — zice ziarul maghiar:

„Națiunile au aspirațiuni cari s foarte naturale și cari dacă odată și-au făcut curent, nu se mai pot înăbuși cu forța. Cine vrea să pună stavilă unor asemenea aspirațiuni, curentul îl ia cu sine ori trece peste el. Ear cine înțelegând spiritul acestui curent, se folosește de el, lucruri mari poate săvârși“...

Fără a ne preocupa de ce vor face peste Leitha factorii hotărâtori, un lucru putem zice și noi: principiile ce dezvoltă mai sus ziarul unguresc, au trecut azi în domeniul credințelor generale și aceste principii își au terenul lor de a fi aplicate nu numai în Austria, ci și în Ungaria.

Peste Leitha, pentru-ca astfel să fie cu puțință o domnie constituțională, ear dincoace de Leitha, pentru a nu se compromite cu deservire constituția.

Pentru-că dacă dincolo altfel nu rămâne decât a se inaugura un regim absolutistic, apoi și dincoace nu este o situație mult mai sănătoasă. Intrebăm anume: ce fel de regim constituțional este cel unguresc, care de atâția ani a esclus cu deservire din parlament naționalitățile, majoritatea cetățenilor statului? Deosebirea numai că naționalitățile din Ungaria fiind mai slabe decât cele din Austria, nu s'a putut încă ajunge decât la cea multă demascarea absolutismului și ovinist ce s'ascunde în dosul paravanului constituțional. Starea etică este însă aceeași: și aici și dincolo e vorba de eghemonie, care negreșit trebuie redusă!

Primejdia școlilor de stat. Dintr'o statistică recentă reiese că primejdia ce rezultă pentru naționalități pe urma școlilor de stat este mult mai mare decât ne-am fi închipuit. Astfel numărul copiilor români cari umblă în școli de stat maghiare dela cifra de 11,945 cât a fost în anul școlar 1898—99, s'a urcat pe anul 1899—1900 la 19,288. Nemții prezintă raportul următor: în anul trecut au fost 17,707, ear acum 28,142 (Nemții își jertfesc adică mai ușor școlile!); Slovacii 16,687 anul trecut, ear acum 27,635; Sârbii în anul trecut 1228, ear acum 1873.

Intre Români școli de stat s'au ridicat mai ales în comitatele Hunedoara, Solnoc-Dobâca, Selagiu, Cojocna, Turda-Arieș Alba-inferioară și Maramureș, și din nefericire s'au ridicat asemenea școli mai ales în comunele Românilor greco-catolici.

Asociațiunea Națională Aradână își ține azi adunarea generală, care se deschide tocmai în momentul când punem ziarul nostru sub presă.

Eri a ținut ședința comitetul, sub presidenția d-lui P. Truța, director și participând d-nii Dr. N. Oncu, V. Mangra, Romul Ciorogar, Sava Raicu, Ioan Petran, Russu Șirianu, Traiau Vațian, Iuliu Herbai, dr. G. Proca și I. Moldovan.

S'a raportat și s'a luat spre cunoștință tot ce azi are să fie obiectul de discuțiune în adunare generală.

Ingrijorați. Intreaga presă maghiară comentează foarte viu faptul, că îndată ce s'a închis Dieta, s'a ținut un consiliu de miniștri la care au luat parte și corifeii maghiari Szilágyi Dezső, Andrássy Gyula și Horánszky Nándor. Se dă ca sigură știrea, că ei au discutat: ce să facă Ungaria în fața schimbărilor mari ce se vor opera în Austria? Se zice că Szilágyi ar fi lucrat un proiect de nouă tranșacție între statele de sub sceptrul casei de Austria.

Din Austria.

Domnia ș-ului 14. Sâmbătă noul președinte al consiliului de miniștri din Austria, Wittek, a înștiințat pe presidenții camerei și senatului imperial, că ședințele Reichsrathului, până la alte dispozițiuni le amână pe timp nehotărât. Cu alte cuvinte, cu ziua de Sâmbătă în Austria a intrat earăși în vigoare domnia faimosului paragraf 14. Cu ajutorul acestuia noul guvern austriac va introduce legea despre asemnare așa, cum a contemplat-o aceasta pactul dualist; astfel guvernul Ungariei nu va avea trebuința de-a se folosi de măsuri de retorsiune.

Noul șef al cancelariei de cabinet. Numirea cavalerului Schiessl de director al cancelariei de cabinet civile a Majestății Sale în locul baronului Braun, este fapt împlinit. Sâmbăta trecută au fost publicate deodată două autografe preafnalte. În cel adresat baronului Braun, M. Sa își exprimă regretul adânc pentru depărtarea din acest post a fostului șef al cancelariei împărătești și totodată „cea mai deplină recunoștință și cea mai călduroasă mulțumire pentru serviciile excelente și pline de devotament și abnegațiune“ ale baronului, asigurându-l de statornicia neschimbatei încrederi preafnalte față de dânsul. — Autograful M. Sale către noul director „ună: „Iubite cavaler Schiessl! Pe D-ta te numesc director al cabinetului meu și-ți dăruiesc fără taxă dignitatea de consilier secret“.

G. C. Cantacuzino.

Tristă și dureroasă aniversare celebră azi întreaga suflare liberală. Se împlinește un an de când a închis ochii pentru vecie spre a relinva în nemurire, neuitatul G. C. Cantacuzino.

Știam cu toții care va fi desnodământul boalei crude și neiertătoare ce lovisc tocmai în floarea virstei pe acel muncitor și militant ireductibil care a fost și a rămas o pildă vie de caracter, capacitate și activitate.

Totuși când a venit ziua fatală în care ceea ce era pământesc în G. C. Cantacuzino a încetat de a fi, năprasnică și fără seamăn a fost durerea noastră, căci nu ne am putut obicinui nici odată cu gândul că poate să moară așa curând acela care a fost vitalitatea personificată, acela, care a găsit în nemărginita sa putere de abnegație și în nefrânta sa putere de abnegație și în nefrânta sa putere de convingere, principiul care însufleștește și pune în

mișcare masele și crează, învie, adâncește și sporește curente de idei și de sentimente.

Și când am văzut repusă această fire de oțel pe care nici adversitățile luptei n'o intimidau, nici dezerțiunile unor oameni pe care 'i-a onorat cu încrederea și prietenia sa, n'o descurajiau, și pentru care totul se prefăcea în indemn la muncă folositoare partidului său și țării sale, durerea noastră ca oamenii n'a fost mai puțin mare de cât aceea de care ne-am simțit cuprinși ca soldați ai ideii liberale.

Gr. C. Cantacuzino mort! Părea și ne pare încă că e o contrazicere strigătoare între aceste două noțiuni... Oh zădărnice a lucrurilor omenești, dacă e cu puțință să fie secerată așa în toată luptei vieața cea mai activă, cea mai intensă, cea mai deslipită de interese personale, cea mai devotată binelui obșteșc!

Alături de veneratul șef al partidului național-liberal, cu care împărțășia aceea nobilă severitate cu sine însuși care este marca cea mai caracteristică a sufletelor alese, menite a fi conducătoare și a spori mereu suma binelui în societate, — G. C. Cantacuzino mergea în fruntea noastră, cu privirea-și limpede, netedă și pătrunzătoare îndreptată asupra idealului, și nu odată ne-a dus la victorie, nu odată ne-ar mai fi dus la victorie.

Dar' moartea — vai! — a rupt firul acestei admirabile vieți care, armonioasă și unitară, întrunia cele mai înalte virtuți antice cu cele mai ideale rîvne moderne.

'I-a plăcut morții să desrădăcineze un mândru și măreț arbore, sub al cărui frunziș des și sănătos se adumbria atâta lume, prințind noui puteri.

Organisator prin excelență, profund cunoscător al nevoilor statului și al tendințelor reale și necesare ale democrației române, cât n'ar fi putut face încă pentru patria sa spre care convergeau toate gândurile sale? Inteligența sa luminoasă și promptă se opria cu predilecție asupra acelor puncte din viața statului cari cereau organizare, noua orânduială, sistematizare. Vedeă adânc și limpede și cugeta precis și sigur, așa cum e obiceiul tuturor capetelor organizatoare. Pe câte țărîmuri n'ar fi putut să se mai distingă prin o acțiune binefăcătoare!

Dar' providența a voit altfel... Fie voia ei!

Mare și neasemnată este durerea noastră, tot așa de mare și vie azi ca în primul moment când am suferit aceea ireparabilă pierdere. Fiecare lucru, fiecare moment în lupta liberală, ne amintesc figura scumpă a cărei aniversare celebrăm azi și ne apropie de ea.

Dar' nu numai durerea trebuie să ne stăpânească sufletele în această zi solemnă.

Trebuie să arătăm că pilda lui G. C. Cantacuzino e încă viu printre noi, și pilda ce n'a încetat el a da zi cu zi și ceas cu ceas, ani de zile de-a rândul, a fost aceea a luptei fără preget pentru înălțarea partidului și întărirea patriei, a subordonării intereselor personale binelui general și a neclintirii în convingeri.

Nu putem dar' celebra mai demn și solemn aniversarea tristă și dureroasă a morții lui G. C. Cantacuzino, decât a merge înainte cu lupta mare pentru izbânda liberalismului.

(„Secolul“ de la 9/21 Dec.)

DIN ROMANIA

De la Senat. In sedinta de la 9/21 Decembre d. *Take Ionescu*, ministru de culte a respuns acuzarilor care s'au adus guvernului mai ales din partea junimistilor.

Di ministru zice:

Desbaterile actuale ofera un caracter curios; ele au atins mai mult trecutul de cat prezentul.

S'a discutat chestia Porților-de-Fier, și s'a făcut mai mult istoricul acestei chestiuni.

S'a discutat imprumutul și de asemenea s'a făcut istorie.

Asta mă întrebătește să cred că prezentul este neatacabil. Opoziția a fost aceea că a transportat discuția pe acest teren, ear noi am urmat-o.

Di Tache Ionescu analizează desbaterile asupra chestiei Porților-de-Fier și trage concluzia cu care voaște să dovedească succesul guvernului în aceasta discuție.

A doua chestie care a făcut obiectul discuției Adresei a fost chestia economică-financiară, și pe această temă, oratorul crede că guvernul a eșit victorios.

Di Take Ionescu raspunde acuzărilor d-lui A. Carp, vrând să dovedească că partidul liberal nu e un partid cu excedente. După aceea critică politica financiară a d-lui M. Ghermani și răspunde că nu putea face imprumutul astă primăvară cu 4 la sută.

Di Missir și Maiorescu au reluat chestia raporturilor dintre noi și junimiști.

Problema care și-o pune publicul e, de ce junimiștii nu sunt cu conservatorii.

Di Missir a spus că nu sunt cu noi fiindcă junimiștii sunt fundamental deosebiți de noi, și că, pe când junimiștii sunt cinstiți în politică, conservatorii sunt nesinceri. În asemenea condițiuni cum ar fi junimiștii cu noi?

Și noi cum am fi cu ei, când vroesc să ne domneze cu desăvârșire?

Di Missir ne acuza că suntem nesinceri fiindcă am acuzat pe liberali de pierderea Basarabiei; să-mi dea voie să-i arăt cum di Carp combătea pe liberali pe această temă. Di Tache Ionescu citește câte-va pasagi din discursurile d-lui Carp, unde se critică politica liberalilor pentru pierderea Basarabiei.

Intre noi și d-voastră nu e lipsă de sinceritate din partea noastră, ci lipsă de comuniune sufletească.

D. Missir spune că programul e sufletul partidelor. Programul junimist s'a realizat, și di Carp a rămas acum fără

program. Atunci cum trăiți fără un program, fără suflet, după cum singuri l'ați numit.

D. Tache Ionescu caută să justifice trecerea d-lui Delavrancea, în rândurile conservatorilor.

D. Take Ionescu replică apoi discursului d-lui Maiorescu și spune că di Maiorescu plecând dela o premisă falsă în mod logic nu poate ajunge de cât la concluzii false.

Spune că într'un partid e nevoie de un singur club pentru a avea o direcție unitară; pentru disciplina unui partid nu pot exista două organisme.

Face după aceea istoricul certurilor din ultimul timp cu junimiștii și spune că regretă despărțirea de junimiști.

Termină spunând că preferă mai bine vechia casă conservatoare, care îl apără de toate intemperțiile, de cât cortul de mătăasă al junimiștilor.

Evenimentele din Englitera.

Moar ea reginei Engliterii Retragerea trupelor dela Ladysmith și Kimberley.

Deodată cu catastrofa din Africa de sud, din Englitera Sâmbătă noaptea se telegrafase că regina Victoria ar fi murit. Era de altfel cam indispusă și slăbită de multă vreme, și înainte cu câteva zile fusese vorba să se ducă a petrece în Italia. Evenimentele triste de pe câmpul de război au reținut-o însă la Londra.

Duminecă însă știrea aceasta s'a desmintit în chip categoric.

Puțin monarhi au avut de altfel o viață atât de strălucită ca dînsa. Ajunseseră să-și serbeze jubileul, a șese-zeci ani de domnie. Sub dînsa Englitera a ajuns la o dezvoltare politică și comercială uriașă, așa zicând, purtând pentru a-și întinde hotarele, o mulțime de războaie glorioase. Numai cu Burii au pățit-o Englezii acum deja a doua oară și desigur că întristarea ce i-a cuprins sufletul simțitor la știrile triste din Africa, au contribuit ca ea să slăbească mult în timpul din urmă.

Regina Victoria a Engliterii s'a născut la 24 Maiu 1819 la Windsor. Ea este singura copilă a principelui Kent și a principesei Luisa-Victoria de Saxa Coburg. După moartea tatălui și unchiului ei, a rămas

singura moștenitoare a marelui regat și a fost încoronată la vârsta de 17 ani.

Deși tinără și primită cu oare-care răceală, căci Englezii nu prea se bucurau să aibă pe tron o femeie, ea încurând a dovedit o energie de bărbat și un talent extra-ordinar de a domni. Dreptul public îl învăța dela lordul Melbourne și la curtea ei atrăsese pe toți bărbații înțelepți ai țării.

Măritându-se cu ducele Albert de Saxa-Coburg, cât a trăit bărbatul ei, la curtea domnia așa zisa politică germană; Albert a împedecat astfel ca la 1848 să nu se amestece în războiul danezo-german.

La 1876, în urma proiectului devenit lege sub *Disraeli*, ea și-a luat și titlul de împărăteasă a Indiei.

A avut 9 copii dintre care moștenitorul tronului este prințul Albert Eduard, în vârstă de 58 ani, care la 1893 a luat în căsătorie pe prințesa Alexandra, fiica regelui Christian al Danemarcei.

În același timp din Londra se telegrafează, că trupele care erau trimise pentru a elibera cetățile Ladysmith și Kimberley, se retrag cu mare grabă abandonând astfel planul de a mai merge în ajutorul trupelor asediate. Ba din Paris vine știrea că de două zile în cercurile diplomatice d'acolo se da ca sigură căderea Ladysmithului.

Loteria Casei naționale.

Prospect.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” — pe baza concesiunii acordate de on. minister reg. ung. de finanțe cu ordinațiunea nr. 49.522 din 27 Iulie 1899, — aranjează o

LOTERIE DE EFECTE

al cărei profit se va folosi pentru ridicarea unei Case naționale în Sibiu, în care se va instala un Muzeu istoric și etnografic român și biblioteca Asociațiunii etc.

Prețul unui bilet de loterie 1 coroană.

Câștiguri:

1 câștig princip. în val. de C. 10.000 = C. 10.000
1 " " " " " " 3.000 = " 3.000
2 câștiguri " " " " " " 1.000 = " 2.000
5 " " " " " " 500 = " 2.500
10 " " " " " " 200 = " 2.000
10 " " " " " " 100 = " 1.000
20 " " " " " " 75 = " 1.500
20 " " " " " " 50 = " 1.000
50 " " " " " " 20 = " 1.000
100 " " " " " " 10 = " 1.000
219 câștiguri " " " " " " C. 25.000

Tragerea la sorți se va face în Sibiu la 31 Maiu 1900 st. n. în prezența unui notar public și a unui comisar politic.

Consemnarea câștigurilor se va publica la trei zile după tragere. Ridicarea lor se va face în decurs de 60 zile de la tragere.

Bilete de loterie se pot procura de la biroul „Asociațiunii” în Sibiu (N-Szeben, strada morii nr. 8), și se vor vinde la toate băncile românești.

Sibiu, în Decembrie, 1899.

Comisiunea loteriei.

NOUȚĂȚI

Arad, 25 Decembrie 1899.

Din Archidiaconia Blajului. În ziua Sf. Nicolae au fost chirotoniți la Blaj mătorii clerici și dispuși în modul următor: Petru Cristea, administrator parohial, Șomostelnic, distr. protop. al Ernotului, Niculae Galea, adm. par. în Inoc. tr. Arad — Ioan Stăicu, adm. par. în Selcău, Sibiu și Aug. Trif, adm. par. în Cecalea tr. Uioara.

Liturgie românească la Budapesta. Se vestește, că tinerimea română universală în Pesta vrea să compună un bisericesc, din motivul, că un episcop cat. li-a promis să le celebreze sf. liturgie la sărbătorile mari. Știrea este că poate de îmbucurătoare. După Viena, în urma decl. Pesta, în această privință. Ce ce am dori — zice „Unirea”, — ar fi, cătându-se, și la Pesta să se poată celebra sf. liturgie pentru tinerimea universală în fiecare Duminecă, nu numai la sărbătorile cele mari.

Regele Sârbiei în Viena. Se știe pozitiv, că în 29 I. c. n. dimineața regelui Alexandru al Sârbiei, însoțit de o mare suita, va sosi în Viena. La gară va fi primit de M. Sa Monarhul și de o mare mulțime cum și de o companie de onoare cu cântec și cu muzică în frunte.

Dela universitate. N-ise scrie și în gistrăm cu plăcere știrea, că tinărul jurist absolvent, dl Aurel Grozda, a deposedat succes al doilea rigoros (positiv) la universitatea din Cluj.

Surorile Teodorini, marile artiste române, fac minuni la București. Estă scris „Secolul” despre reprezentarea

FOAIA „TRIBUNII POPORULUI.”

LOGODNĂ.

NOVELĂ

DE

MARIA CIOBAN.

(Urmare și fine)

Abia se apropiară de ușă și se auziră țipetele doamnei:

„Ah! suntem perduți — dați-mi apă, dați-mi cognac, că leșin, mă înăduș!”

La auzul acestor cuvinte Mărioara lăsă brațul mirelui ei și alergă în lăuntru.

Pe padiment era tatăl ei. În mână dreaptă avea un revolver, ear în stânga ținea strins o epistolă.

„Ah! tată, scumpul și iubitul meu tată! ce-ți s'a întâmplat?! Eu sunt, fca ta iubită — eu, Mărioara. Deschide, tată dragă, ochii și mă vezi! Ah! ajutați tatălui meu să se scoale!” și zicând acestea plângea, plângea amar și săruta fruntea, ochii și fața iubitelui ei tată. Un moment ochii lui se deschiseră puțin; întinse mâna spre Mărioara și își dete sufletul.

Doamna ridică scrisoarea și, după ce o ceti, începu să țipe din nou.

„Ah! suntem perdute! suntem săraci! Auzi, Mărioară! suntem săraci!”

Ce-mi pasă mie de săracie! răspunse Mărioara plângând dureros și sărutând din nou fața tatălui său. — „Mie nimic nu-mi trebuie, nimic, nimic, numai pe scumpul, pe bunul meu tată mi-l dați eară sănătos!”

În ochii lui Negrilean se furisă două picuri mari de lacrimi. Nu știa, de durere, ori de bucurie, căci vedea, că aceea cu care el vrea să trăiască o viață întreagă, nu e numai o păpușă de ceară, cum a judecat-o el, ci o femeie simțitoare, bună și nobilă.

Se plecă spre ea și-i șopti în ureche:

„Mărioară, dragă, haide să plecăm de aici!”

„Nu pot, eu nu părăsesc pe bunul, pe scumpul meu tată.”

— Dar vezi, dragă, până ești aici, nu-i poate ajuta medicul.

— „Ah! dacă e așa, atunci să vie — ah! să vie medicul!”

Pe coridor întâlniră cei din urmă oaspeți. După cele anzite, fiecare voia să plece mai în grabă, căci sunt rari prietenii, care vin și la noi.

Dr. Negrilean se uită după ei cu un suris ironic, dar amar, apoi conduse pe Mărioara în odaia ei. Se așeză și el lângă ea, încercând să o mângăie.

Ea își făcea reproșuri, zicând:

„Cu pregătirea zestrei mele, am rugat pe mama să nu-mi cumpere din toate așa mult și așa scump, căci vedeam, că la plățirea lor, fiecare cont îi săpa tatălui meu o creanță în obrăzi, și îi cărunția perul văzând cu ochii, dar' mama totdeauna mi-a răspuns: că numele și reputația familiei noastre cere să fie așa, și așa are să se întâmple!” — Ah numai, de s'ar face tata eară sănătos! Eu n'am să-l las să mai lucreze atâta în birou... și zicând acestea privi lung spre mirele ei, apoi, ca trezită dintr'un vis, întrebă: „Și d-ta mai stai la noi? N'ai auzit, că suntem săraci? Nu ne părăsești și d-ta ca toți ceilalți?”

— Nu, dulcea mea, eu nu te părăsesc și nu te voi părăsi nici odată.

Cu d-ta, cu tine, Mărioară dragă, rămân totdeauna, numai dacă tu te vei mulțumi cu ce-ți pot eu oferi, — ear' acum nu mai merge nicăiri, căci tata nu mai trăiește. A fost mort deja când te-am adus de acolo.

— „Veniți, ajutați-mi să pachetez ce este mai bun, să trimit la locuința vestră, până nu vine să ne sequestreze”, strigă dna Curcan din ușă.

— Eu nu pot permite așa ceva! Mărioara indignată. Eu nu primesc din luxul făcut pe datori! nimic, dar absolut nimic.

„A, te pricep d-nule”, zise dna Curcan furiată, „se înțelege, acuma dacă suntem săraci, ne părăsești și d-ta! Frumose! Ah, oh!”

„Nu! eu n'am să părăsesc pe Mărioara nici odată, din contră acum o iubesc de sute de ori mai mult, căci văd, că ea e de părerea aceea, că omul și femeia poate fi fericit, și chiar pentru aceea nu trebuie nimic din luxul cel mare, ci vom munci împreună, îndestulându-ne puțin, dar iubindu-ne adevărat. Și stătuând fruntea Mărioarei, zise murmurând:

„Aceasta să ne fie logodnă”.

„Sapho“ de Massenet :
Cu toate acestea, am plecat aseară de
noapte mai mult decât încântat, entusi-
st.

Și aceasta pentru că pe Sapho o juca
măsbila Elena Teodorini.
Din acest rol, ingrat până la un punct,
de pasionat și de dramatic, sfârșit
dramatic, neîntrecuta artistă a făcut
o creație, talentul extraordinar
și neînstrăta strălucita cântăreață
a acestui rol un relief extra-ordinar.

În scena de la flaele actului al doilea,
scena din grădina, în finalul actului al
treilea și în tot tabloul din urmă, Elena
Teodorini a fost splendidă; jocul ei de sce-
nă impresionabil, te făcea să treci peste slă-
biciunile operei lui Massenet. A obținut însă
un mare succes musical aria proventală,
însoțită de acompaniament de orchestră, cântată
de brio și cu o culoare locală încântă-
toare de către Elena Teodorini, în dialect
provençal.

Aurora, drăgășă și gingașă ca totdea-
ta, a jucat de minune rolul mic, dar foarte
important al Irenei. În duetul cu tenorul a
obținut mare succes și a trebuit să repete
de două ori.

De Emil Racoviță, savantul naturalist
a luat parte în marea expediție la
Sud, a fost decorat de M. Sa Răzele
cu ordinul „Steaua României.“

Frig mare. Din toate părțile țării
se anunță frig mare. La Ciacior-
de pildă, termometrul s'a scoborât
la 20° sub zero.

Mare frig este apoi în România,
de la Fiume se anunță furtuni
periculoase și frig că mor paserile
văzduh.

Mircea Delamare, cum își zicea preo-
tului din Prigor când s'a dus și
în exil de bună voie (prin România), fostul
deputat în războiul greco-turc al „Drep-
tului din Timișoara, cu greu mai credem
că încă concurență bacului Cârțean. După o
pertractare de 26 zile, la Bozovicu, tribu-
nalul i-a tras adecă o osândă de 11 ani
în închisoare grea (fegyűz), pentru nu mai puțin
de 222 crime în care a fost dovedit vinovat.

Procurorul Dr. Jozsits l'a acuzat de altfel
de 402 crime, și anume: 37 cazuri de
falsificare de acte particulare, 269 falsificări
de cambii, și 95 cazuri falsificare de acte
de călătorie.

Atâtea avea asupra-și preotul Câm-
pianu, alias Mircea Delamare, când „Drep-
tului“ dela 8 Martie 1897 ocăra pe primul
ministru al României (într-o corespondență
publicată de dl Pavel Rotariu pe pag. 1 a
„Dreptului“) că de ce nu face el ca primul-
ministru al Greciei: să declare războiul Un-
garilor, căci un Român de dincolo nu e
mai sărăcit alt limbaj decât umbrăto-
r, mai bine să perim cu toții, decât să
suferim asuprairea fraților noștri.

Estă ce fel de oameni duceau campa-
na în contra „trădătorului“ Sturdza, ear'
scrierile bărbăți ca Rotariu, publicau aseme-
nea proasă, întocmai cum a publicat și „au-
toritatea“ dlui Rețiu seria de articole ale
corespondentului său „de pe Murș“, care
tribegit și el câți va anti, de „bună voie“
în România.

Degetul lui Széll. Mare lucru nu e,
dar tot e ceva. E vorba de epilogul bar-
onilor dela Mocsa, care au revoltat
pe întreaga țară. Pentru neglijența fără pă-
că în cauza aceasta, dovedită din par-
te superiorității administrative a comita-
tului Comorn, abia acum s'a gândit și omul
de legi, dreptului și dreptății să ma facă
cunoscute. Printr'un rescript mai proaspăt al
ministrului-președinte și ministru al inter-
ior, Coloman Széll, a dat adecă și vi-
șanului comitatului Comorn, Ghyczy
deces, un — „dorgatoriu“. Rescriptul
a fost citit Vineria trecută în ședința

congregației, care l'a primit în tăcere și
l'a pus între celelalte câteva documente
zămislite în epoca „dreptului și dreptății“.

Din Bucovina. Cei din urmă doi nu-
meri ai ziarului „Patria“ din Cernăuți (de
Mercuri și Vineri) earăși poartă marca
„confiscat“, atât în primul numărului de
Mercuri, care dădea veste despre expulsarea
din Bucovina a d-lui Victor Braniste, fra-
tele d-lui Dr. Valeriu Braniste, cât și pa-
sage întregi dintr-o corespondență a numărului
lui de Vineri.

Noul primar al Romei. Se telegra-
fează, că nou primar al Romei, în locul
decedatului priinț Ruspoli, a fost ales cu
60 din 68 voturi principele Don Prospero
Colonna.

„Dedicție Burilor“. Cetitorii să nu
creadă că glumim, ci să caute n-rul de la
12/24 l. c. al autorizatei, unde vor găsi, la
foiță, o poezie, în care un nou bard al
curții prezidențiale eată cum apostrofează
pe Englezi:

Aurul le fură mintea,
Diamantul scilpicies
Prea la mulți le mână cinstea
Și-l aruncă prea pe jos.
Căci așa-i mintea orbită
Și inima cea împetrită.
Jos cu oamenii împetriți!
Înainte Burii iubii!

Se zice că președintele a făcut mari di-
ficultăți până să lase aceste versuri, cari
de unii sunt interpretate și ca aluziuni mai
apropiate.

Ear Burilor eată ce încurajare li-se
adresează:

Că voi, Buri cu prevederea
D'aste lucruri v'af ferit;
Inimicul cu puterea
Peste ele-a năpădit.
V'a neliniștit viața,
Cerul vi-l-a nchis ceața.
Jos cu oamenii întinși!
Înainte Buri voinei!

Moș Krüger a rămas emoționat până
la lacrimi când a citit acest nou semn de
aderență a colegului său de la Sibiu.

Ministru mort pe tren. În calea sa
din Germania spre Viena, ministrul de răz-
boi al Serbei, Dragonir Vučecovici, care
avea să asiste la primirea regelui său în
Viena, Vineri noaptea s'a holnăvit fără
veste și după câteva minute a murit în
cupeul său în apoplexie. Din gara Vienei
cadavrul ministrului a fost transportat acasă
la Belgrad.

Procesul complotiștilor din Franca.
După o boală lungă, acuzatul deputat Dérou-
lède, în ședința din 20 l. c. a pertractării
în procesul intentat la curtea de cassatie
împotriva conspiratorilor contra republicei,
a apărut earăși pe banca acuzăților. Prin-
tr-o vorbire violentă Déroulède a atacat aspru
atât senatul, cât și peșpresedintele republicei,
numind senatul o „corporație blăstemată“,
ear pe presidentul „om miserabil“. Au ră-
mas uimiți toți senatorii la nouele insulte,
mai ales că Déroulède deja a doua-oară a
insultat la pertractare republica și pe pre-
ședintele acesteia, pentru care întâia-oară —
cum se știe — fusese osândit la închisoare
pe cinci luni.

Acum Curtea din nou s'a retras și
pentru nouele insulte a condamnat pe acu-
sat la încă doi ani de închisoare.

Monstrul proces, după cum se veste-
ște din Paris, abia se va sfârși pe la jumê-
tatea lunii Ianuarie. Sentința în toate păr-
țile se așteaptă cu interes deosebit și
convingerea e generală, că ea va fi foarte
aspră. Se crede că Déroulède va fi osân-
dit la cel puțin cinci ani, plus pedepsele
dicțate până acum, așa, că el va trebui să
zacă în temniță cel puțin 8 ani de zile.

„Familia“, cea mai veche revistă li-
terară și unica încă și azi în părțile no-
stre, înființată și cu multă grijă redigată
de venerabilul academician Iosif Vulcan,
apare în Oradea-mare în fiecare Duminică
cu ilustrații și totdeauna cu ales și
bogat cuprins literar. Cu Anul-nou revista
dlui Vulcan intră în al XXXVI-lea an de
existență. Numărul 50 din 12/24 Decem-
vrie a. c. are următorul cuprins: Nici
prea-prea, nici foarte-foarte! de V. A. Ure-
chiă. — O noapte în pădure (poezie), de
Duliu Zamfirescu. — Peregrinarea spiri-
telor (urmare și fine), de V. E. M. Biblio-
grafie: Stefan Orășan despre „Bibliografia
chestiunii Orientului“. — Salon: Scriitorii
și cetitorii, de Petru Vulcan. — Lanțul de
scrisori, de A. C. Domșa. — Literatură. —
Teatru. — Musică. — Biserica și școala. —
Ce e nou. — Anunț de abonament la „Fa-
milia“. — Ilustrații: Nu conturbați cir-
culii mei. Un model de frumseță.

Prețul abonamentului pe anul întreg:
8 fl. O recomandăm cu căldură tuturor căr-
turarilor noștri, ca o lectură bună și plă-
cută pentru ori-ce familie românească.

Judecătorii cu jurați (Din legile
ungare), de Teodor V. Păcățian. Editura
proprie. Sub acest titlu a apărut de curând
în „Tipografia“ din Sibiu un elegant volu-
mas, pe cât de frumos tipărit, pe atât mai
ales de folositor pentru toți căți vreau mai
deaproape să cunoască noua lege despre
judecătorii curților cu jurați. Îndesebi
înă noua broșură a d-lui Păcățianu va
face bun serviciu poporului, oamenilor
de rând, cari până acum n'au avut a face
cu judecătorii cu jurați, ce cu începere
de la Anul-nou vor funcționa la toate
tribunalele din țară. Cuprinsul broșurei,
împărțit în mai multe capitole, se extinde
pe 110 pagini. Costă 40 cr. exemplarul și
se poate comanda la toate librăriile.

Un tinăr român, comerciant
absolut, se angajează de practicant.
Adresa la administrația ziarului nostru.

Domnul Elie Dopp, inginer de comas-
sare autorizat, și-a deschis cancelaria pro-
pria în Sibiu strada Ocnei (Burgergasse)
Nr. 9.

DIN PUBLIC)

Declarațiune.
În urma unui incident iscat între sub-
scrișul și Ion Gheție, fiind ofensat din par-
tea D-sale în modul cel mai mârșav posi-
bil și neaflându-l demn a cere satisfacție
cavalerească, mă simt necesitat a da pre-
senta declarație.

Di Ion Gheție este în deoște cuno-
scut ca un om care nu poate ofensa.

Există în arhiva judecătoreșii cercuale
din Năsăud dovadă netăgăduită, că dl Ion
Gheție, teolog abs., director subst. și profesor,
în seara de 17 Iunie 1891 a luat rolul de
calău gătuiind pe birtașul G-II, care numai
în urma intervenirei a mai mult oameni și-a
aflat scăpare (Vezi „Gazeta Transilvaniei“
nr. 168 ex 1895).

E o istorie foarte demoralizătoare, cu
atât mai demoralizătoare, cu cât dl Ion
Gheție e pus în fruntea unui institut ro-
mânesc de cultură, care are menirea a culti-
va mlădițe morale și folositoare în toată
privința.

Sunt dovezi de istorie picantă, când
dl Ion Gheție a seversit scandalul în „Gri-
vița“ cu Morioae. (Vezi „Gazeta Transilva-
niei“ nr. 56 ex 1895).

Are dl Gheție și alte afaceri cvalere-
rești neaplanate, pe cari la timpul său le
voiu da publicității.

Basat pe aceste motive, n'am aflat
demn a cere satisfacție cavalerească dela
un om, care are nerușinarea a funcționa ca

un instrument mârșav, călcând preste drep-
turile unui tinut.

Îmbrăcat și săturat de grănițeri, cari
i-au făcut și viitor, las la discreția on. public
român să-l judece după merit.

Declar în fine, că luându-mi pe acea-
stă cale satisfacție, nu voiu cruța a-l tracta
după merit.

Năsăud, la 18 Decembrie 1899.
Vasilie V. Moșil.

Felurimi.

O istorie de stafii. — Din Mödling
(lângă Viena) se raportează: Populațiunea
de aici se află în mare iritațiune de vre-o
trei săptămâni, din cauza unei întâmplări
misterioase. E vorba despre o șarlatanie spi-
ritistă veche și aproape vitală, care încă nu-
lămurită.

În pieța Schöffel a suburbiei Schöffel
se află casa dlui Johann Weiss, sub Nr. 5.
În casa aceasta conduce proprietarul negoț
de vestimente și croitorie. Despărțit numai
prin o mică curie, se află în această casă
reuniunea de consum, și la partea dreaptă
e zidită casa negustorului Josef Dirnberg.

De trei săptămâni în fiecare seară
după 5 ore se aruncă în curtea lui Weiss
petri, cartofi, cărbuni, pahare, sticle și alte
lucruri. D. Weiss nu poate prinde pe făp-
tuitor și pe lângă toată truda, stă cu fa-
milia într-o agitare încordată și înștiințează
gendarmeria și poliția despre cele întâm-
plate. Și cu toate că organele siguranței
publice au încunjurat atât casa aceea, cât
și ale vecinilor, n'a putut descoperi nimic
suspect. Tot șboară petri, cărbuni și alte
lucruri de aceste în curte peste capetele
organelor de siguranță, ba în câteva rân-
s'au spart și unele geamuri de fereastră.
Caustorul acestei jucării nu putu fi desco-
perit, deși s'au de curioși ocolesc casa în
toate serile. Dl Weiss a pus un premiu
de cincizeci de coroane pentru acela ce ar
putea descoperi pe făptuitor.

Va să zică, stafii sunt și lângă lumi-
nata Viena!

ULTIME ȘTIRI

Obstrucția Cehilor în Dele-
gațiunii. Viena, 24 Decembrie. Cehii
sunt cu totul hotărâți, ca prin obstrucția
lor să impedeze desbaterile în Delegațiunii
asupra îndemnității budgetului mini-
strilor comuni și prin aceasta să gră-
bească tot mai mult lucrurile pentru
desființarea bolnavului pact comun.

Mare catastrofă pe calea ferată. Bu-
dapesta, 24 Dec. Azi noapte pe la oarele 2
o groasă nenorocire s'a întâmplat pe linia
ferată în apropiere de stațiunea Batorbăgy.
Din negrija personalului de serviciu un tren
de persoane ce venia de către Budapesta și
altul de cătră Viena s'au ciocnit cu atâta
putere, că mai multe vagoane s'au zdrobit cu
desăvârșire; au rămas morți pe loc 2 de
călători și peste 40 greu răniți. Se crede
însă, că numărul răniților este cu mult mai
mare. Intre victime sunt și doi oficanți de
postă, cari au fost striviți de moarte. Co-
municația pe linie este întrerupă. Din ruinele
vagoanelor mereu se scot cadavre de ale pa-
sagerilor. În ajutorul nenorociților a sosit
un tren special, care pe cel mai ușor răniiți
i-a transportat într'un spital din Budapesta.

O altă știre în același timp și despre
această catastrofă spune însă, că morți a rămas
numai un călător și că greu răniți sunt nu-
mai unsprezece înși.

Londra, 24 Dec. Intre Buri din
Capland și trupele comandate de gene-
ralul Diderichs la 17 Dec. s'a dat
lângă Masern o luptă. Generalul a
rămas mort pe câmpul de luptă.

Berlin, 24 Dec. Fiile d'acel pri-
mesc din Londra știrea, că generalul
Buller se retrage la Estcourt; Melhuen
va trebui să treacă fluvul Orange, ca
să se retragă la adăpost, ear Gatacre
se retrage la Onestown, până le vor
sosi ajutoare.

Petersburg, 24 Dec. În cercurile di-
plomatice se atribuie mare însemnătate
faptului, că ambasadorul Englițerei, lordul
Scott a fost primit în audiență de țarul.
Se crede că țarul va interveni pentru a
mijloci o pace între Englezi și Buri. Pe
de altă parte se crede, că Rusia ar amenința
să facă Englițerei oare cari dificul-
tăți, în Asia.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta
Redacția nu primește răspundere.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noemvrie.

	Arad:	B.-Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.96—7.87
Octomvrie		8.02—8.03
Cucuruz Maiu	3.80—3.90	5—5.01
vechiu	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechiu		5.65—6.60
neou	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
vechiu		6.10—6.35
Ovăș Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.		4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	9-48	vând	9.52
Lire turcești				
Imperiall (15 R. aur)	18.90		19.—	
Ruble rusești 100 z.	126.—		127.—	
Galbeni	5.58		5.62	
Napoleon-d'or	9.48		9.52	
100 Marce germane	58.50		58.95	
Livre sterling	11.50		12.54	

Spirit:

	21 Oct.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" " cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" " cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr.	p.	kg
bătrâni	320—380 kg.	40—42		
tineri	320—390	44—44.5		
"	250—390	44—45		
" până	250	45—46		
mijlocie	240—260	47.5—48		

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

- „Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.
- „Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.
- „Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.
- „Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.
- „Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.
- „Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.
- „Pribeag“, de I. Scocopol. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

Cărți bune. În editura Librăriei Ciureu din Brașov a apărut, în volum elegant „Insula Morților“, eminenta lucrare a lui R. Voss, traducere de dl Andreiu Bârseanu. Atât autorul, cât și traducătorul sunt, desigur, și între Români indescuși, pentru-ca și fără elogiile presei, toți să se simtă îndemnați ași procura această carte. Ea e potrivită și pentru cadou de sărbători. Prețul 25 cr., ieftină!

Cum să fotografăm? Sub acest titlu a apărut și ni-s'a trimis o carte, ce cuprinde instrucțiuni practice pentru amatorii artei fotografice cu 81 ilustrațiuni, de Ioan Nițiu Pop. Cuprinsul cărții a fost publicat și în „Revista Ilustrată“ din anul 1899, de unde s'a tipărit și în broșură separată și se poate procura dela administrațiunea acestei foi pentru prețul de 1 coroană. Jemătate din venitul curat e destinat pe seama corului plugarilor din Șoimus (com. Bistrița-Năsăud).

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldis a lucrat o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ Editura librăriei Ciureu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiuia și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudest. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordestic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Ungariei. Europa în genere. La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmit după plan, de Ioan Tudescu, învățător în Lipova. Editia a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipar frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de navigare, broduri, plute). — III. Băile. — IV. Cămine. — V. Drumuri și vama. — VI. Fină. — VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Măști. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, cerea puștilor din altă țeară, Apa de Ajutorarea săracilor, Adunări publice, cerea cu zăloage, Boalele epidemice, Curățirea cosurilor (hornuri), Curățirea țerilor, Calea ferată, Cetățenia de stat, cortarea, Edificări, Instruarea în joc, Leptium (descoperiri), Legea de presă, Măști găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, (Terguri), Poștă, Privilegi (Patente), contra foaului, Societăți (bănci, casă pastrare), Site de aramă, Silente, Site de bucate, Instanțieri, Școală secretă, nerea cânilor, Trecerea în altă țeară, grafie, Vanzarea bureților, Vanzarea puști și prav de pușcă, Veniauri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Școli. — XVII. Religiuie. — XVIII. Școli. — XIX. Sănătatea publică. — XX. Serviciu. — XXI. Vânăta.

Ori-ce daraveri, pe cari popule are aproape zilnic atât cu datoriile administrative, cât și cu datoriile din patrie, cărtării în por le află în cartea aceasta la un loc, bine lamurite și spre limbă populară și înțelegătoare.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la Administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“, foarte importantă pentru membrii direcțiunea tuturor institutelor bani și a ori-cărora societăți pe care Costă 1 fl. 50.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și îndrumări de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“